

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 8C/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319202106
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Karaffa
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2020:2319202106.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudcom JUDr. Máriom Karaffom v spore žalobcu: D.. G. E. U.. XX.X.XXXX R. Q. E. Č.. XXX, zastúpený: JUDr. Matejom Csenkym, advokátom so sídlom Trnava, Dolné Bašty č. 2, proti žalovanému: Slovenská republika v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom Bratislava, Župné námestie 13 o náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej rozhodnutím o väzbe a nezákonným trestným stíhaním takto:

r o z h o d o l :

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu škody vo výške 10147,68 EUR do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy 20 000 EUR do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- III. Súd konanie v časti o zaplatenie 721,92 EUR zastavuje.
- IV. V ostatnej časti súd žalobu zamietá.
- V. Žalobca má voči žalovanému právo na náhradu trov konania vo výške 100% , o ktorých bude rozhodnuté osobitným uznesením súdom prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca svojou žalobou došlou na súd 6.5.2019 prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie náhrady škody vo výške 11 905,60 EUR a k náhrade nemajetkovej ujmy 26 000 EUR a tiež k náhrade trov konania, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že uznesením vyšetrovateľa zo dňa 10.5.2016 bolo voči žalobcovi uznesené obvinenie pre obzvlášť závažný zločin podvodu spáchaný formou spolupáchateľstva v súbehu s obzvlášť závažným zločinom zneužitia právomoc verejného činiteľa. Proti uznesenému obvineniu bola podaná sťažnosť, ktorá bola Okresnou prokuratúrou Košice II. zamietnutá dňa 30.6.2016. Uznesením OS Košice II. zo dňa 13.5.2016 bol žalobca vzatý do väzby voči čomu podal odvolanie a uznesením Krajského súdu Košice zo dňa 26.5.2016 bolo zrušené uznesenie OS Košice II. a žalobca bol prepustený z väzby na slobodu Uznesením Okresnej prokuratúry Košice II zo dňa 15.11.2017 bolo trestné stíhanie žalobcu zastavené vzhľadom k tomu, že skutok nespáchal žalobca. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 5.12.2017 a dňa 17.1.2018 sa stalo vykonateľným.

3. Žalobca sa podaním zo dňa 27.8.2018 obrátil na Ministerstvo spravodlivosti SR so žiadosťou a predbežné prerokovanie návrhu na náhradu škody spôsobenej väzbou ako aj samotným trestným

konaním. Dňa 14.2.2019 bolo právnenému zástupcovi žalobcu oznámené, že jeho návrhu nebolo vyhovené nakoľko nebolo preukázané kumulatívne splnenie zákonných podmienok pre vznik nároku na náhradu škody.

4. Žalobca si v žalobe uplatňoval nárok na náhradu škody v podobe straty na zárobku na odmenách príslušníkov PZ v období máj až október 2016 v celkovej výške 1036 EUR. Ďalej si žalobca uplatňuje sumu 199 EUR, ktorú sumu zaplatil ako poplatok za vyšetrenie na polygrafe. Suma 74 EUR je poplatok na vyhotovenie kópie vyšetrovacieho spisu. Suma 68,49 EUR, 20,06 EUR a 69,87 EUR je tiež poplatok na vyhotovenie kópie vyšetrovacieho spisu pre obhajcu JUDr. Csenkyho a JUDr. Mereša. Suma 100 EUR je poplatok za vyhotovenie výpisu hovorov od operátora. Poplatok za vypracovanie znaleckého posudku je v sume 721,82 EUR. Náhrada nákladov trov právneho zastúpenia JUDr. Mereša je vo výške 1916,26 EUR a náhrad nákladov trov právneho zastúpenia JUDr. Csenkyho je vo výške 7700 EUR.

5. Žalobca si žalobou uplatňuje nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 26 000 EUR vzhľadom na ujmu, ktorá mu vznikla pozbavením osobnej slobody, jeho väzobným stíhaním, samotným trestným stíhaním, keď mu bol dávaný za vinu obzvlášť závažný zločin podvodu a trestnou sadzbou od 10 do 15 rokov a obzvlášť závažný zločin zneužitia právomoci verejného činiteľa a trestnou sadzbou 10 až 20 rokov. Žalobca poukázal na to, že pred vzatím do väzby bol riadne zamestnaný ako príslušník policajného zboru, žil bezúhonným spôsobom života a riadne sa staral o rodinu - svoju družku a maloletého syna. Vážnosť situácie v ktorej sa ocitol žalobca bola zvýraznená tým, že ako príslušník policajného zboru sa ocitol medzi osobami trestne stíhanými za rôznorodú trestnú činnosť čo malo na neho nepriaznivý vplyv v podobe zhoršenia zdravotného stavu. V dôsledku väzobného stíhania začal mať psychické problémy, ktoré doposiaľ pretrvávajú. Aj následné vedenie trestného stíhania po tom, čo bol prepustený z väzby na žalobcu negatívne vplývalo a prejavovalo sa u neho nervozitou, žalúdočnými problémami, nespavosťou, trasením rúk, stal sa menej komunikatívnym, uzatváral sa do seba a problémy nastali aj v partnerskom vzťahu. Väzba a následné trestné stíhanie malo vplyv a j na jeho spoločenské, priateľské a pracovné vzťahy. Žalobca poukázal na to, že stav neistoty trval po dobu 575 dní čo sa viedlo proti nemu trestné stíhanie, čo zaťažovalo jeho myseľ, psychiku z možnej hrozby uloženia sankcie v rozpätí od 10 do 20 rokov.

6. Žalobca si nárok na náhradu nemajetkovej ujmy uplatnil v maximálnej zákonom povolenej výške, ktorú stanovuje § 17 ods. 4 ako 50 násobok minimálnej mzdy, ktorá pre rok 2019 činila 520 EUR. Po právnej stránke žalobca svoj nárok odôvodnil ustanovením § 3 ods. 1 písm. a, b, c zák. č. 514/2003 Z. z. s poukazom na b, že tento zákon zakladá objektívnu zodpovednosť štátu bez ohľadu na zavinenie ktorého sa nemôže zbaviť. Neposudzuje sa správnosť rozhodnutia jeho orgánu z hľadiska či pri rozhodovaní porušil právnu povinnosť a škodu zavinil. Rozhodujúcim kritériom je výsledok konania. Štát zodpovedá aj za škodu spôsobenú začatím (vedením) trestného konania, ktoré neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozhodnutím trestného súdu.

7. Žalovaná strana vo vyjadrení, ktoré bolo doručené súdu 31.5.2019 uviedla, že predpokladom na vznik zodpovednosti za škodu je potrebné kumulatívne splnenie troch podmienok a to, aby nastala udalosť, ktorá môže mať za následok vznik škody, vznik samotnej škody a príčinnú súvislosť medzi skutočnosťou, ktorej následkom má byť utrpená škoda a škodou. V konaní o náhradu škody rozhodnutím o väzbe môže byť úspešný len žalobca, ktorý preukáže splnené podmienky ustanovené v § 8 zák. č. 514/2003 Z. z. Podľa žalovanej strany v prípade žalobcu nedošlo k naplneniu zákonných podmienok po priznanie nároku na náhradu škody.

8. K nezákonnému rozhodnutiu a rozhodnutiu o väzbe žalovaná strana uviedla, že predpokladom splnenia tejto podmienky je zrušenie namietaného rozhodnutia príslušným orgánom po nadobudnutí právoplatnosti. K zrušeniu právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia žalobcu nedošlo. Z toho dôvodu nie je možné žalobcom namietané uznesenie vyšetrovateľa zo dňa 10.5.2016 považovať za nezákonné, keďže toto nebolo po nadobudnutí právoplatnosti zrušené pre jeho nezákonnosť príslušným orgánom (dozorujúcim prokurátorom). Žalovaná strana tvrdí, že pokiaľ orgány činné v trestnom konaní vykonávali dôvodné procesné úkony predpokladané právnym poriadkom pričom neprekročili zákonom stanovené medze, nie je možné hovoriť o nesprávnom postupe týchto orgánov ani o nezákonnosti uznesenia o vznesení obvinenia V tejto súvislosti žalovaná strana sa opierala o rozhodnutia Ústavného súdu ČR sp. zn. III: ÚS 135/02; I ÚS 3026/07, I ÚS 1869/09. Taktiež bola citovaná časť z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II ÚS 163/2013. Podľa žalovanej strany skutkový

stav nezakladá jednoznačný záver o tom, že v čase vznesenia obvinenia žalobcovi neboli splnené podmienky pre vydanie uznesenia o vznesení obvinenia z dôvodu závažného porušenia zo spáchania trestného činu. Uznesenie obvinenia voči žalobcovi vyplývalo z výsluchu podozrivého I., ktorý žalobcu zo spáchania skutku, ktorý sa mu kládol za vinu, usvedčoval. Vyšetrovateľ pri vznesení obvinenia sa opieral aj o rekogníciu ako aj o to, že preukázateľne bola použitá služobná linka KR PZ Trnava. K zastaveniu trestného stíhania žalobcu došlo na základe poznatkov zistených až ďalším vyšetrovaním, ktoré nasvedčovali záveru, že meno žalobcu bolo v predmetnej trestnej veci zneužitým obvineným I. na zatýkanie vlastnej trestnej činnosti.

9. Žalovaná strana vo svojom vyjadrení k žalobe uvádza, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno preukázania vzniku samotnej škody a rozsahu náhrady, ktorej sa svojou žalobou domáha a predovšetkým príčinnej súvislosti medzi namietanými rozhodnutiami a vznikom žalobcom deklarovanej škody resp. nemajetkovej ujmy.

10. Žalobca nepreukázal vznik škody na jeho majetku v podobe zaplatených trov právneho zastúpenia JUDr. Csenkymu v sume 7700 EUR. Nepreukázal, že tieto trovy skutočne uhradil, ako ani to, že ich uhradil vo výške a za úkony ako sú v žalobnom návrhu vyčíslené. Pokladničné doklady vyslovené JUDr. Csenkym na sumu 7700 EUR sú bez identifikácie tak platcu ako aj účelu prijatej platby. Nie je zo žaloby preukázané, že obhajcovia žalobcu vykonali všetky úkony právnej služby tak, ako sú vyúčtované a je to nutné konfrontovať s trestným spisom Okresného súdu Košice II. sp. zn. 4 tp 38/2016. Je nutné tiež preskúmať či trovy boli účelne vynaložené, pričom vždy je nutné preskúmať účelnosť každého úkonu obhajoby. Obaja obhajcovia žalobcu sa zúčastnili rovnakého úkonu v trestnom konaní výsluchu svedka Rybára dňa 14.9.2016. Účasť oboch advokátov žalovaná strana nepovažuje za účelne vynaložené prostriedky. Za ďalší neúčelne vynaložený náklad trov konania žalovaný považuje „Porada s klientom v ÚVV Košice“ zo dňa 18.5.2016 vo výške 500,04 EUR a tiež úkon vyúčtovaný JUDr. Mereššom označený ako „Porada s klientom - nad 1 hod. - Piešťany“ zo dňa 30.8.2016 súhrnne vo výške 489,78 EUR.

11. Poplatok za vyúčtovanie znaleckého posudku vo výške 721,92 EUR je zahrnutý už v sume 7709,10 EUR, ktorú sumu mal žalobca uhradiť JUDr. Csenkymu. Jedná sa o duplicitný nárok a túto sumu je nutné považovať za nedôvodne uplatnenú. Žalovaná strana tiež nepovažuje náklady za vypracovanie znaleckého posudku, poplatok za vyšetrenie na polygrafe ako aj poplatok za výpis z hovorov za účelne vynaložené náklady, ktoré by mali prispieť k odstráneniu nežiaduceho stavu. Aj keď mal žalobca právo v trestnom konaní predkladať dôkazy v prípade opodstatnenosti by orgány tieto dôkazy zabezpečili. V zmysle ustálenej judikatúry vyšetrenie na polygrafe nie je dôkazným prostriedkom prípustným v zmysle trestného poriadku. Ďalej nie je zrejmá účelnosť vyhotovenia podrobného výpisu hovorov od operátora Orange na telefónne číslo evidované na matku žalobcu vo vzťahu k uvedenému trestnému stíhaniu žalobcu. Žalovaný tiež argumentoval tým, že štát nemôže niesť zodpovednosť za náklady, ktoré žalobcovi vznikli ako dôsledok jeho slobodného rozhodnutia. Žalovaný tvrdí, že dôkazy predložené žalobcom neboli rozhodujúcimi dôkazmi vo vzťahu k zisteniu skutkového stavu nevyhnutného pre rozhodovanie orgánov činných v trestnom konaní. Žalovaná strana poprela aj nárok žalobcu na sumu 68,49 EUR a 69,87 EUR, ktoré sumy vynaložil na vyhotovenie fotokópií z vyšetrovacieho spisu. Žalovaný tvrdí, že z predložených dokladov nevyplýva, že by tieto doklady sa týkali týchto služieb.

12. Žalovanou stranou bol popretý nárok žalobcu na sumu 1036 EUR z dôvodu nevyplatenia odmien. Bolo poukázané na to, že pre záver o vzniku škody v podobe ušlého zisku nestačí iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku. Žalovaný argumentoval ustanovením § 84 ods. 2 písm. p zákona č. 73/1998 Z. z. ako aj § 102 a ods. 1,2 citovaného zákona. V zmysle tohto zákona príslušníkovi policajného zboru nevzniká na odmenu zákonný nárok je len v kompetencii priameho nadriadeného udelenie odmeny svojmu podradenému.

13. Čo sa týka náhrady nemajetkovej ujmy, ktorú si žalobca uplatňuje vo výške 26 000 EUR tak žalovaná strana tvrdí, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal v čom mal spočívať prípadný zásah do jeho osobnosti, práv a základných slobôd. Žalovaný tvrdil, že nie je možné osobám domáhajúcim sa náhrady nemajetkovej ujmy priznávať vyššie alebo porovnateľné sumy ako v prípadoch ak bola trestným činom spôsobená smrť alebo ujma na zdraví. Je nutné uplatňovať princíp primeranosti k iným formám finančných kompenzácií s prihliadnutím na osobitosti každého prípadu. Bolo poukázané na § 5 ods. 1 zák. č. 215/2006 Z. z. kde pri smrti poškodený má nárok na vyplatenie päťdesiatnásobku minimálnej mzdy. Celková suma odškodnenia nesmie presiahnuť päťdesiatnásobok minimálnej mzdy.

V prípade žalobcu, keď si uplatňuje 50 - násobok tak suma je vo výške 20 250 EUR (405 EUR - minimálna mzda v roku 2016 x 50) . Podľa žalovaného väzbu v trvaní 17 dní a trestné stíhanie v dĺžke 1,5 roka nemožno vyhodnotiť ako zásoby odôvodňujúce priznanie náhrady nemajetkovej ujmy vo výške rovnajúcej sa odškodneniu obetí násilných trestných činov. Výška nemajetkovej ujmy požadovaná žalobcom je neadekvátna, neprimeraná a v rozpore so spravodlivým zadostučinením.

14. K začatiu trestného stíhania žalobcu bolo prekročené na základe výpovede ďalšieho obvineného ktorý žalobca zo spáchania skutku usvedčoval a ak mala žalobcovi vzniknúť ujma tak táto nevznikla v príčinnej závislosti s postupom a rozhodnutiami orgánov činných v trestnom konaní a súdu, ale v dôsledku tohto krivého obvinenia. Podľa názoru žalovanej strany by bolo dôvodné a spravodlivé aby žalobca akékoľvek nároky súvisiace s trestným konaním na základe krivej výpovede tretej osoby smeroval voči nej. Výlučne krivá výpoveď tretej osoby mohla byť príčinou vzniku škody. Žalovaná strana poukázala na rozsudok NS ČR sp. zn. 25 Cdo 297/2009 kde sa o tom, že sa nevyklučuje prípadná zodpovednosť inej osoby za škodu, ktorú vyvolalo trestné stíhanie ak sú na jej strane splnené podmienky zodpovednosti podľa všeobecného predpisu. Česká judikatúra hovorí o tom, že v prípade podania nepravdivých trestných oznámení, v ktorých oznamovateľ nebol odsúdený pre krivé obvinenie do úvahy prichádza jeho občianskoprávnu zodpovednosť za vzniknutú ujmu. Žalobca by si mal nárok na náhradu akejkoľvek škody uplatniť od tej osoby, ktorej konanie bezprostredne vyvolalo reakciu štátu v danom prípade od A. I. ako ďalšieho obvineného a to podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. V závere svojho vyjadrenia žalovaná strana uviedla, že žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

15. Dňa 27.7.2019 sa žalobca vyjadril k vyjadreniu žalovaného zo dňa 31.5.2019 (čl. 142). K námietke žalovanej strany, že uznesenie o vznesení obvinenia nebolo nezákonné keďže nedošlo ani k jeho zrušeniu príslušným orgánom žalobca uviedol, že v zmysle nálezu Ústavného súdu zo dňa 21.11.2017 sp. zn. III. ÚS 44/2017, že ten proti komu bolo trestné stíhanie zastavené má podľa § 5 ods. 1 a § 6 ods. 1 Zákona zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Neposudzuje za správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní, ale rozhodujúci je výsledok trestného konania z hľadiska zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia má zastavenie trestného stíhania rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Právoplatnosťou rozhodnutia o zastavení trestného stíhania za trestné konanie končí, to znamená, že zanikajú účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania o vznesení obvinenia. Nie je rozhodujúce ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Ústavný súd konštatoval, že ak bolo trestné stíhanie konkrétne osoby zastavené z dôvodu, že sa skutok pre ktorý bolo vznesené obvinenie nestal, že skutok nie je trestným činom, resp. že skutok nespáchal obvinený, uznesenie, ktorým bolo obvinenému obvinenie vznesené a tiež aj záväzný pokyn prokurátora na vznesenie obvinenia sú vždy nezákonné zasahujúce do základných práv jednotlivca. Žalobca poukázal na skutočnosť, že celé obvinenie žalobcu bolo založené výlučne na výpovedi A. I., ktorá ku dňu vznesenia obvinenia nebola verifikovaná relevantným spôsobom. Žiadne iné nestranné osoby vyšetrovateľ pred vznesením obvinenia nevypočul, prípade nevykonal žiadne iné procesné úkony smerujúce k objektivizácii výpovede A. I. pričom tak určiť mal a mohol. Rozhodnutie o vine (analogicky aj uznesenie a vznesené obvinenia) nie je možné podľa súdnej praxe založiť len na základe výpovede jediného svedka bez prístúpenia iných , priamych, či nepriamych dôkazov. Celé trestné konanie bolo poznačené viacerými nezákonnými postupmi orgánov činných v trestnom konaní. Bolo napríklad nezákonne vykonaná rekognícia na čo žalobca opakovane poukazoval a čo vyplýva zo samotného trestného spisu. Žalobca sa nestotožňuje so subjektívnym názorom žalovaného že trestné konanie bolo začaté a vedené pne v súlade s príslušnými ustanoveniami trestného poriadku. Tento záver nemožno opierať len o fakt, že nedošlo na začiatku prípravného konania k zrušeniu obvinenia K zastaveniu trestného stíhania žalobcu nedošlo k z dôvodu toho že by bolo preukázané krivé obvinenie žalobcu. Doposiaľ absentuje rozhodnutie príslušného orgánu, ktorým by bol spoluobvinený I. uznaný vinným zo spáchania trestného činu krivého obvinenia. V rámci civilného konania sa nepreskúmava zákonnosť či nezákonnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní, ale jediným významným kritériom je samotný výsledok trestného konania.

16. Žalobca bol toho názoru, že zo žaloby a z príloh bolo jednoznačne preukázané, že na strane žalobcu vznikla škoda vo výške uplatnenie v žalobe s výnimkou duplicitného započítania poplatku za vypracovanie znaleckého posudku. Žalobca v tejto časti v sume 721,92 EUR vzal žalobu späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Na základe toho súd v zmysle § 145 ods. 2 Csp v tejto časti konanie zastavil.

17. Čo sa týka trov konania tak žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že advokát je povinný vystavovať svojim klientom potvrdenia o platbách prijatých v hotovosti prostredníctvom tzv. virtuálnej registračnej pokladnice umiestnenej vo webových stránkach. V danom webovom rozhraní je možné vo všeobecnosti uviesť typ poskytnutej služby, či tovaru, pričom nie je možné konkrétne špecifikovať osobu, od ktorej je hotovostná platba prijatá (rovnako ako tomu je aj pri klasickom doklade z registračnej pokladnice v akomkoľvek obchode). Z obsahu spisu je jasné, že JUDr. Csenky obhajoval žalobcu v predmetnom trestnom konaní a je logické že advokát neposkytoval právne služby bezplatne. Prehľad právnych úkonov poskytnutých žalobcovi korešponduje so sadzbami stanovenými vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR zo spisu 4Tp 38/2016 Okresného súdu Košice je zrejmé, že všetky vyúčtované úkony právnej služby boli žalobcovi reálne poskytnuté. Všetky úkony vykonané oboma obhajcami počas prípadného konania smerovali k rozhodnutiu vo veci samej, ktorým bolo uznesenie o zastavení trestného stíhania. Vzhľadom na právnu kvalifikáciu, ktorá sa dávala žalobcovi za vinu jednalo sa o nutnú obhajobu. Je právom každého obvineného, aby si zvolil aj viacerých obhajcov pokiaľ to považuje za potrebné na ochranu svojich práv a záujmov.

18. Žalobca sa vyšetreniu na polygrafe podrobil dobrovoľne a týmto vyšetrením je možné podľa súdnej praxe overiť pravdivosť obvineného, ak s tým vysloví súhlas. Teda náklady na vyšetrenie sú jednoznačne účelne vynaloženými nákladmi. Okrem toho v uznesení o zastavení trestného stíhania prokurátor výslovne poukazuje na závery takéhoto skúmania výslovne tam vyšetrenie na polygrafe spomína a zároveň aj o tieto výsledky opiera odôvodnenie zastavenia trestného stíhania. Obdobne je to aj so znaleckým dokazovaním a vypracovaným znaleckým posudkom, keď prokurátor v uznesení o zastavení trestného stíhania poukazuje na závery znaleckého skúmania. Aj čo sa týka výpisov od operátora Orange, rovnako aj o tieto výsledky dokazovania s opiera zastavenie trestného stíhania, keďže z úplného výpisu vykonaných hovorov vyplynulo, že sporné telefonáty zo služobnej linky žalobcu nemohli byť vykonané žalobcom, keďže v čase týchto hovorov sa nachádzal na iných miestach, čo vyplynulo okrem iného aj z tohto výpisu. Nie je predsa podstatné, že telefónne číslo bolo vedené na matku žalobcu.

19. Vo vzťahu k vyhotoveniu kópií vyšetrovacieho spisu a tvrdeniu žalovaného, že z predložených dokladov nevyplýva, že by predmetom kopírovacích služieb mal byť vyšetrovací spis tak žalobca uviedol, že doposiaľ sa nestretol s takým pokladničným dokladom od akéhokoľvek obchodníka, v ktorom by bola konkrétne špecifikovaná služby resp. konkrétna špecifikácia akých dokumentov sa kopírovanie týka. A rovnako sa nestretol s tým, že by bol konkretizovaný kupujúci.

20. K argumentácii žalovanej strany o nenárokovateľnosti odmien žalobcu uviedol, že nejde o nárokovateľnú zložku avšak z objektívneho hľadiska z predložených dokladov nepochybne vyplýva, že ostatným kolegom žalobcu, (ktorí neboli v danom čase trestne stíhaní) odmeny vyplatené boli. Pokiaľ by nebolo voči žalobcovi vedené trestné stíhanie, nepochybne by mu odmeny vyplatené boli. Pri priznávaní odmien nadriadený žalobcu postupoval v zmysle uznesenia Ministerstva vnútra SR, ktoré znemožňovalo vyplatenie odmien príslušníkom PZ voči , ktorým je vedené trestné stíhanie za úmyselný trestný čin.

21. K náhrade nemajetkovej ujmy okrem toho, čo bolo uvedené v žalobe, žalobca k vyjadreniu žalovaného uviedol, že aj z predložených lekárskeho správ je nepochybné, že zásah do jeho práv bol nakoľko závažný, že do dnešného dňa sa lieči pre psychické problémy súvisiace s nezákonne vedeným trestným stíhaním. Poškodenie zdravia nepochybne predstavuje výrazný zásah do práv žalobcu a do dnešného dňa sa žalobca podrobuje odbornej liečbe. Zadoštučinenie vo forme ospravedlnenia je v tomto prípade absolútne nepostačujúce vzhľadom na intenzitu a rozsah zásahu do osobnostných práv žalobcu.

22. K občianskoprávnej zodpovednosti spoluobvinenia I., voči ktorému si má žalobca uplatňovať právo na náhradu škody, žalobca poukázal na to, že doposiaľ nie je právoplatné rozhodnutie, ktorým by bol I. odsúdený a okrem toho zodpovednosť štátu môže plynúť samostatne popri zodpovednosti inej osoby. Z pohľadu žalobcu vznikol zásah do jeho práv nezákonne vedeným trestným stíhaním bez ohľadu na to, na základe akých skutočností a konkrétnych úkonov bolo vznesené obvinenie. Zodpovednosť štátu je koncipovaná ako objektívna. Štát sa nemôže zbaviť svojej zodpovednosti na úkor tretej osoby, ktorá síce svojou výpoveďou iniciovala reakciu štátu v podobe znesenia obvinenia, ale zároveň je nutné uviesť, že táto výpoveď nepredstavovala spoľahlivý podklad pre obvinenie.

23. Súd vo veci vykonal dokazovanie faktúrou JUDr. Dorián Merešš vrátane súvisiacich dokladov, prehľadom úkonov právnej pomoci JUDr. Mateja Csenkyho vrátane potvrdení o zaplatení, lekárskou

správou G.. G. Z. vrátane súvisiacich dokladov, kópiami výplatných pásov svedčiacich tomu, že odmeny neboli poškodenému vyplatené, kópiami dokumentov potvrdzujúcich priznanie odmien príslušníkom KR PZ Trnava vrátane služobných hodnotení poškodeného, dokladom o zaplatení vyšetrenia na polygrafe, dokladmi o zaplatení poplatku za vyhotovenie kópie vyšetrovacieho spisu a poplatkov za vyhotovenie kópie spisu pre obhajcov, potvrdením o zaplatení poplatku za vyhotovenie podrobného výpisu hovorov v sieti Orange, faktúrou č. XXXXXX za vyhotovenie znaleckého posudku D.. K. R., Správou o povesti z obce Q. E., Personálnym rozkazom riaditeľa KR PZ v Trnave, žiadosťou zo dňa 18.05.2018 + stanovisko zo dňa 23.05.2018, výsluchom žalobcu, výsluchom R.. M. N., nar. XX.XX.XXXX, družky žalobcu (adresa K. T. XX/XX, XXX XX D.) , výsluchom E. O., U.. XX.XX.XXXX (K.: D. L. XX, Š.) k okolnostiam vnímania žalobcu v pracovnom kolektíve po vznesení obvinenia a vzatí do väzby, výsluchom G.. G. Z., podmienkami vyplácania odmien, peňažným denníkom JUDr. Csenkyho a zistil tento skutkový stav veci:

24. Žalobca bol zadržaný vyšetrovateľom Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru dňa 10.5.2016 o 7:50 hod. počas služobnej porady pri výkone svojho povolania v rámci jeho pracovného pomeru na Krajskom riaditeľstve Policajného zboru Trnava, kde bol v tom čase služobne zaradený. Odo dňa 10.5.2016 od 7:50 hod. sa započítavala väzba, ktorá bola vykonávaná v Ústave na výkon väzby Košice až do dňa 26.5.2016.

25. Uznesením vyšetrovateľa PZ č. k. ČVS: PPZ-868/NKA-PZ-ZA-2015 zo dňa 10.05.2016 bolo žalobcovi v zmysle ustanovenia § 206 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. v súbehu s obzvlášť závažným zločinom zneužitia právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia. Žalobca podal proti uzneseniu o vznesení obvinenia v zákonnej lehote sťažnosť, ktorá bola Okresnou prokuratúrou Košice II zamietnutá uznesením sp. zn. 1 Pv 698/15/8803-58 zo dňa 30.06.2016.

26. Uznesením Okresného súdu Košice II sp. zn. 4Tp 38/2016 zo dňa 13.05.2016 bol žalobca podľa § 71 ods. 1 písm. b) Tr. por. vzatý do väzby s tým, že podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. nie je možné účel väzby nahradiť dohľadom probačného a mediačného úradníka. Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote sťažnosť.

27. Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7 Tpo 30/2016-44 zo dňa 26.05.2016 bolo napadnuté uznesenie Okresného súdu Košice II podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušené a podľa § 79 ods. 2 Tr. por. bol žalobca prepustený z väzby na slobodu.

28. Uznesením Okresnej prokuratúry Košice II č. 1 Pv 698/15/8803-26 zo dňa 15.11.2017 bolo trestné stíhanie žalobcu podľa ustanovenia § 215 ods. 1 písm. c) Tr. por. zastavené, lebo bolo nepochybné, že skutok nespáchal žalobca. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.12.2017 a dňa 17.01.2018 sa stalo vykonateľným.

29. Žalobca bol väzobne stíhaný od 10.5.2016 do 26.5.2016 teda celkovo 17 dní. Samotné trestné konanie bolo voči žalobcovi vedené od 10.5.2016 do 5.12.2017 teda celkovo 575 dní.

30. Listom zo dňa 27.8.2018 sa žalobca obrátil na Ministerstvo spravodlivosti SR so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej rozhodnutím o väzbe a nezákonným trestným stíhaním. Žalobca si uplatňoval nároky v celkovej výške 35 905,60 EUR a náhradu trov konania v sume 1004,28 EUR. Ministerstvo spravodlivosti SR k nároku žalobcu uplatnilo svoje stanovisko v liste zo dňa 11.2.2019. V liste bolo oznámené že žiadosť bolo predbežne prerokovaná v zmysle § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. pričom žiadosti nebolo vyhovené. Ministerstvo spravodlivosti uviedlo, že pre možnosť postupu podľa zák. č. 514/2003 Z. z. je potrebné plnenie viacerých predpokladov. Sú nimi nezákonné rozhodnutie, resp. rozhodnutie o väzbe vydané v konaní, ktoré neskončilo odsudzujúcim rozsudkom, vznik škody a predovšetkým, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. rozhodnutím o väzbe a vzniknutou škodou. V prípade žalobcu nemalo byť preukázané kumulatívne splnenie , zákonných podmienok pre vznik nárok u na náhradu škody. Na základe toho bola žiadosť vyhodnotená ako nedôvodná.

31. Žalobca na pojednávaní dňa 14.1.2020 (čl. 191 spisu) uviedol, že dňa 10.5.2016 sa konala porada u riaditeľa KRPZ, na ktorú prišli pracovníci NAKA a oznámili mu, že je zadržanou osobou. Povedali

mu o ľuďoch z Košíc, s ktorými však nikdy nebol a nehovoril, o podvodoch s eurofondami a falšovaní zmienek. Následne nastala prehliadka jeho kancelárie a potom bol žalobca eskortovaný na útvar NAKA. V čase zaistenia žalobca vykonával funkciu referenta špecialistu - bol operatívnym pracovníkom na KRPZ Trnava s hodnosťou kapitán. Žalobca snažiac sa dokázať svoju nevinu žiadal príslušníkov NAKA, aby preverili, či v čase jemu kladených skutkov nebol v práci pod monitorom, žiadal, aby preverili knihy príchodu do práce, knihu motorových vozidiel. Vyšetrovací orgán všetko negoval, hovoril o tom, že veci mohli byť pozmenené a voči žalobcovi bolo vznesené obvinenie. Prokurátor sa s obvinením stotožnil a podal návrh na väzbu. Žalobca pred sudcom žiadal, aby boli vypočutí jeho kolegovia, či bol alebo nebol v práci a navrhoval aj iné dôkazy. Zo strany súdu to akceptované nebolo z dôvodu, aby neovplyvňoval kolegov bol vzatý do väzby. Vo väzbe bol v Košiciach s prevažne rómskymi spoluobčanmi. Na cele bol najprv s dvoma a potom s jedným obvineným. Režim vo väzbe bol taký, že žalobca nemal možnosť kontaktu s inými osobami okrem osôb na cele. Vo väzbe bol denný režim taký, že ráno bolo 10 minútová prechádzka na dvore, inak celý deň žalobca trávil v cele. Posledné 3-4 dni jeho pobytu vo väzbe pozeral televízor, ktorý mal jeho spolubývajúci. Žalobca mal kontakt s rodinou iba písomnou formou, čo však bolo cenzurované vyšetrovateľom. Po sedemnástych dňoch bol žalobca na základe rozhodnutia súdu z väzby prepustený. Nadriadený žalobcu hneď ako bolo voči nemu vznesené obvinenie započal s prepúšťacím konaním príslušníka policajného zboru. K prepusteniu avšak nedošlo. Žalobca mal nariadené vyčerpať dovolenku a do práce nemohol chodiť. Nadriadený žalobcu vyšetroval vec a konštatoval, že skutok sa nestal tak ako to uvádza NAKA. Žalobca uviedol, že potom čo po dovolenke nastúpil do práce situácia na pracovisku nebola dobrá nakoľko s ním nikto nechcel spolupracovať, rozprávať sa, žalobca sa hanbil za situáciu v ktorej sa ocitol. V súčasnej dobe žaloba vykonáva funkciu zástupcu riaditeľa odboru kriminálnej polície. Má hodnosť majora. Túto funkciu začal vykonávať dva mesiace potom, čo bolo voči nemu trestné stíhanie zastavené. Na trestnej veci žalobcu sa vystriedali traja vyšetrovatelia a trestné stíhanie sa zbytočne predlžovalo ani po skončení trestného stíhania sa hneď vzťahy medzi žalobcom a jeho spolupracovníkmi neznormlizovali. Čo sa týka jeho života počas obdobia keď bol obvinený okrem práci sa žalobca musel venovať preukazovaniu svojej nevinu čo sa všetko v konečnom dôsledku odrazilo na jeho súkromnom živote. Aj družka žalobcu ktorá je tiež príslušníkom policajného zboru pociťovala dôsledky trestného stíhania žalobcu najmä od svojich kolegov. Žalobca uviedol, že sa zmenilo jeho správanie v dôsledku trestného stíhania nakoľko odvtedy sa stal uzavretý a podozrievavý. Odrazilo sa to aj na jeho psychickom zdraví. Asi 1-2 mesiace po prepustení z väzby musel vyhľadať psychológa nakoľko mal poruchy spánku, príjmu potravy prebúdzať sa, čo bolo zrejme spôsobné tým, že vo väzbe bol po hodine spánku vždy kontrolovaný.

32. Svedkyňa M. N. je družkou žalobcu. Jej známosť so žalobcom trvá od roku 2008. Od roku 2012 vedú spoločnú domácnosť. Z ich druhovského spolužitia pochádza jedno dieťa a to G., nar. XX.X.XXXX. Po tom, čo sa svedkyňa dozvedela, že jej priateľ je zadržaný, požiadala svojho nadriadeného o to, aby mohla odísť domov. Skontaktoval sa s ňou JUDr. Csenky s tým, že má zbalit' nejaké veci pre žalobcu, ktorý je v cele predbežného zadržania. Situáciu v rodine svedkyňa spolu s 1,5 ročným synom riešila tak, že sa presťahovala k svojim rodičom. Svedkyňa uviedla, že potom, čo bol žalobca prepustený z väzby, sa jej vzťah k nemu nezmenil, avšak zmenil sa žalobca. Žalobca neustále študoval, snažil sa objasniť vec, svojmu synovi sa náležite nevenoval, so svedkyňou nikam nechodil. Začala viaznuť komunikácia medzi partnermi. Žalobca nerozprával a aj so svojou družkou málo komunikoval. Ani pri príležitosti rodinných osláv žalobca nekomunikoval, bol bez úsmevu. Po tom, čo sa žalobca vrátil z väzby, ich vzťah svedkyňa hodnotila tak, že sa jedná o spolužitie dvoch ľudí, ktorí bývajú v spoločnej domácnosti a starajú sa o spoločné dieťa. Jeden a pol roka nežijú intímny životom. Svedkyňa potvrdila, že žalobca navštevuje psychológa, psychiatra, že berie lieky a trpí nespavosťou.

33. Svedok Odkladal, ktorý bol na pojednávaní vypočutý bol v čase, keď sa viedlo voči žalobcovi trestné stíhanie jeho nadriadeným. Bol zástupcom riaditeľa kriminálnej polície KRPZ v Trnave. Od roku 2018 je v civile. Ako nadriadený žalobcu si vyžiadal materiály z NAKA a na základe toho začal viesť konanie o prepustenie žalobcu z PZ. Asi po mesiaci svedok Odkladal zistil, že stíhanie žalobcu je nezákonné a nedôvodné. Správanie svedka sa podľa jeho vyjadrenia voči žalobcovi nezmenilo avšak správanie iných kolegov určite áno. Kolegovia žalobcu boli oboznámení s tým, z čoho bol žalobca obvinený ako aj s tým k akým záverom došiel nadriadený žalobcu. Svedok Odkladal viedol vyšetrovanie spolu s riaditeľom kriminálnej polície a asi po 1,5 až 2 mesiacoch zastavili konanie o prepustení žalobcu z PZ. Vyšetrovanie NAKA však pokračovala a zo strany kolegu žalobcu bolo spochybňované vyšetrovanie, ktoré sa realizovalo na pracovisku. Svedok uviedol, že žalobca bol jediným na pracovisku, ktorý nedostával odmeny nakoľko prekážkou pre udeľovanie odmien je uznesenie obvinenia. Keby nebol

žalobca stíhaný odmeny by dostal. Odmeny sú udeľované podľa platovej triedy a podľa dĺžky služobného pomeru.

34. Na pojednávaní bol vypočutý ako svedok G.. G. Z., ktorý je lekárom so špecializáciou na psychiatriu. Podľa svedka žalobca navštívil jeho ambulanciu prvýkrát, dňa 6.7.2016. Bolo u neho prevedené vyšetrenie a stanovená diagnóza zmiešaná úzkostná depresívna porucha. Na túto diagnózu bola začatá medikamentózna liečba a boli naordinované antidepresíva. Liečba pokračovala a pokračuje do dnešných dní.

Žalobca stále užíva antidepresíva a k pôvodnému lieku bol pridaný ďalší liek, ktorý je tiež antidepresívum. U žalobcu sa jedná o stredne ťažké depresívne poruchy, svedok uviedol, že nie je možné určiť príčinu vzniku choroby a jej korene avšak súdu do pozornosti dal, že žalobca psychiatrickú ambulanciu navštívil po tom, čo bol prepustený z väzby. S najväčšou pravdepodobnosťou pri prepuknutí choroby sa jedná o súhrn viacerých faktorov ako sú: osobnostná dispozícia, genetická výbava a vonkajšie činitele. Na čl. 46 spisového materiálu je lekárska správa vystavená G.. Z., ktorá je v podstate zhodná s prednesom svedka na pojednávaní.

35. Z lekárskeho záznamu vyhotoveného G.. Z. dňa 6.7.2016 vyplýva, že v daný deň sa k nemu dostavil na prvovýšetrenie žalobca, ktorý mu uviedol, že pracuje na polícii a že niekto z basy si na neho niečo vymyslel a kolegovia ho prišli vziať a dali ho do väzby. Nakoniec vysvitlo, že je nevinný, ale namiesto toho, aby sa mu uľavilo tak plače, má zlosť, nespáva, schudol, necíti sa dobre, nič ho nebaví, ráno vstane neoddychnutý.

36. Žalobca predložil dôkaz o tom, že odmeny na Krajskom riaditeľstve policajného zboru Trnava boli vyplatené všetkým činným príslušníkom PZ okrem neho. V máji 2016 bola fixná odmena 300 EUR, v októbri 2016 výška odmien závisela podľa počtu odpracovaných rokov, funkčného zaradenia, pričom odmeny boli vyplatené v minimálnej výške 563 EUR a v máji 2017 v minimálnej výške 173 EUR. Súčet uvedených súm dáva sumu 1036 EUR, ktorú si na odmenách žalobca uplatňuje.

37. V spise sa nachádzajú potvrdenia o zaplatení 199 EUR ako poplatok na vyšetrenie na polygrafe 74 EUR poplatok za vyhotovenie kópie vyšetrovacieho spisu, 68,49 EUR, 20,06 EUR, 69,87 EUR poplatok na vyhotovenie kópie vyšetrovacieho spisu, 100 EUR poplatok za vyhotovenie úplného podrobného výpisu hovorov od operátora Orange a suma 721,92 EUR ako poplatok za vypracovane znaleckého posudku.

38. Žalobca si uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia C.. N.U. G. vo výške 1916,26 EUR. Právny zástupca C.. G. učinil tieto úkony právnej služby:

11.05.2016	Prevzatie a príprava obhajoby	§14/1a	127,16 EUR
13.05.2016	Výsluch obvineného na súde - nad 2 h.	§14/1c	254,32 EUR
13.05.2016	Podanie - Písomný sľub	§14/4b	63,58 EUR
16.05.2016	Porada s klientom	§14/4a	00,00 EUR
19.05.2016	Podanie - Dôvody sťažnosti o väzbe	§14/4b	127,16 EUR
20.05.2016	Porada s klientom	§14/4a	84,77 EUR
22.06.2016	Výsluch svedka (F.)	§14/1c	127,16 EUR
30.08.2016	porada s klientom - nad 1h. - D.Ď.	§14/2a	42,38 EUR
14.09.2016	Výsluch svedka (A.) - nad 2 h.	§14/1c	254,32 EUR
30.08.2016	Cestovné	§15a	188,40 EUR
30.08.2016	Náhrada za stratu času	§15b	250,42 EUR

Režijný paušál 9 x 8,58 EUR ----- 77,22 EUR

Spolu bez DPH hodnota úkonov činí 1596,89 EUR a s DPH 1416,26 EUR.

39. Žalobca si uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia JUDr. Csenkyho vo výške 7700 EUR. Právny zástupca JUDr. Csenky učinil tieto úkony právnej služby:

10.5.2016	Prevzatie a príprava prvej porady a výsluchu zadržaného(1x)	127,16 EUR
10.5.2016	Výsluch obvineného od 20:30 do 23:00 (2x)	254,32 EUR
11.5.2016	Výsluch obv. I. v ÚVV BA (1x)	127,16 EUR
11.5.2016	Odôvodnenie sťažnosti proti UVO (1x)	127,16 EUR
12.5.2016	Nahliadnutie do spisu (1x)	127,16 EUR

18.5.2016	Porada s klientom v ÚVV Košice (1x)	127,16 EUR
14.6.2016	Výsluch svedok - H. (1x)	127,16 EUR
21.6.2016	Porada s klientom 2/3 (1x)	84,77 EUR
22.6.2016	Výsluch svedka - Q. / Nitra (1x)	127,16 EUR
6.7.2016	Porada s klientom 1/3 (1x)	42,38 EUR
7.7.2016	Výsluch - R. od 9:00 do 13:00 BA (2x)	254,32 EUR
8.7.2016	Výsluch - I. v ÚVV Bratislava (1x)	127,16 EUR
17.8.2016	Výsluch - R. O.d 9:20 - 11:30 BA (2x)	254,32 EUR
11.9.2016	Porada s klientom 1/3 (1x)	42,38 EUR
12.9.2016	Nahliadnutie do spisu (1x)	127,16 EUR
13.9.2016	Výsluch I. H. ÚVV Bratislava (1x)	127,16 EUR
14.9.2016	Výsluch svedka - I. A. NAKA Košice (1x)	127,16 EUR
22.9.2016	Porada s klientom 1/3 (1x)	42,38 EUR
27.10.2016	Výsluch svedka G.. E. (1x)	127,16 EUR
27.10.2016	Výsluch svedka H. od 13:45 do 16:15 (2x)	254,32 EUR
28.11.2016	Porada s klientom 1/3 (1x)	42,38 EUR
29.11.2016	Výsluchy svedkov- N., A.,H. od 8:30 do 11:00 (2x)	260,32 EUR
18.1.2017	Návrhy na zabezpečenie dôkazov 1/2 (1x)	65,08 EUR
14.2.2017	Návrhy na zabezpečenie dôkazov 1/2 (1x)	65,08 EUR
23.2.2017	Výsluch svedka - C.. H. (1x)	130,16 EUR
24.4.2017	Nahliadnutie do vyšetrovacieho psisu NR (1x)	130,16 EUR
10.7.2017	Porada s klientom 1/3 (1x)	43,38 EUR
11.7.2017	Žiadosť o preskúmanie postupu vyšetrovateľa (1x)	130,16 EUR
7.9.2017	Nahliadnutie do spisu NAKA SR	130,16 EUR
10.10.2017	Porada s klientom (1x)	43,38 EUR
11.10.2017	Výsluch I. + Konfrontácia medzi obvinenými	130,16 EUR
9.10.2017	Výsluch svedka - L. O.d 14:00 do 15:45 NAKA NR	130,16 EUR
23.10.2017	Výsluch svedka - D., L. od 12:00 do 15:00 (2x)	260,32 EUR
9.11.2017	Porada s klientom 1/3	43,38 EUR
10.11.2017	Nahliadnutie do spisu NAKA NR	130,16 EUR
10.11.2017	Výsluchy svedkov -L., G.	130,16 EUR
16.11.2017	Žiadosť o sprístupnenie informácií	130,16 EUR
20.11.2017	Návrh na zabezpečenie dôkazov 1/2	65,08 EUR
23.11.2017	Nahliadnutie do vyšetrovacieho spisu NR	130,16 EUR
	Cestovné	555,90 EUR
	Náhrada za stratu času	1095,3 EUR
	Režijný paušál	390,78 EUR
	Náhrada poplatku za vypracovanie posudku	721,92 EUR

40. Právna norma upravujúca nárok žalobcu na náhradu škody a nemajetkovú ujmu je obsiahnutá v zákone č. 514/2003 Z. z.

Podľa § 3 ods. 1 písm. a) Zákona „štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.“

Podľa § 3 ods. 1 písm. b) Zákona „štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody.“

Podľa § 3 ods. 1 písm. c) Zákona „štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe.“

Podľa § 3 ods. 1 písm. b) Zákona „zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.“

41. Zodpovednosť štátu je koncipovaná na princípe objektívnej zodpovednosti, bez možnosti zbavenia sa zodpovednosti. Zodpovednosť štátu je daná vždy, ak je daná príčinná súvislosť medzi škodou a výkonom verejnej moci a dôsledku:

- a) nezákonného rozhodnutia
- b) nezákonného zatknutia, zadržania alebo v dôsledku iného pozbavenia osobnej slobody
- c) rozhodnutia o treste v ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe
- d) nesprávnym úradným postupom

42. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané a to listinnými dôkazmi a medzi sporovými stranami nebolo sporné, že žalobca bol dňa 10.5.2016 zadržaný príslušníkmi NAKA, že bolo voči nemu vznesené obvinenie, že bol vzatý do väzby, v ktorej bol 17 dní a trestné stíhanie voči jeho osobe trvalo 575 dní a bolo skončené vznesením Okresnej prokuratúry Košice II. tak že bolo zastavené z dôvodu, že skutok nespáchal žalobca. Právoplatné bolo dňa 5.12.2017 a dňa 17.1.2018 sa stalo vykonateľným. Taktiež v spore bolo preukázané, že trestným stíhaním o väzbou vznikla žalobcovi škoda a tiež nemajetková ujma.

43. Žalovaná strana namietala, že rozhodnutia vydané orgánmi činnými v trestnom konaní neboli zrušené a teda za nezákonné rozhodnutie sa považuje iba také, ktoré bolo právoplatne zrušené z dôvodu jeho nezákonnosti. Táto obrana žalovanej strany neobstojí s poukazom na rozhodnutie II. US 1774/2008 Ústavného súdu ČR, z ktorého vyplýva, že pri úvahe o zodpovednosti za škodu nemožno vždy trvať na zrušení nezákonného rozhodnutia a to najmä vtedy, ak došlo k porušeniu základných práv a slobôd. Zákon zakladá zodpovednosť štátu najmä vtedy, ak došlo k porušeniu základných práv a slobôd. Zákon zakladá zodpovednosť štátu za každým pozbavením osobnej slobody, za orgány verejnej moci, ktoré vydali rozhodnutie o pozbavení osobnej slobody. Pre založenie zodpovednosti stačí, že osoba bola pozbavená osobnej slobody. Judikatúra súdov však pri posudzovaní náhrady škody považuje za dôvodné nielen zrušenie vznesenia o začatí trestného stíhania a vznesenie obvinenia pre nezákonnosť (§ 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z), ale aj zastavenie trestného stíhania, ak k nemu došlo preto, že sa nenaplnili predpoklady o spáchaní trestného činu obvineným (vid' US SR sp. zn. 4 Mc do 15/2009, II. US 25/2011).

44. Žalobca je v tomto spore aktívne legitimovaný vzhľadom na to, že dejom popísaným vo vyššie uvedených odsekoch mu vznikla škoda a v zmysle zákonná č. 514/2003 Z. z. za túto škodu zodpovedá štát pričom jeho zodpovednosť je objektívna. Tým bola vyriešená pasívna legitimácia. Neobstojí ani obrana žalovanej strany, ktorá tvrdila, že by bolo dôvodné a spravodlivé, aby si žalobca škodu uplatňoval voči osobe, ktorá voči nemu krivo vypovedala a nebyť tejto krivej výpovede orgány činné v trestnom konaní, by nemali dôvod stíhať žalobcu. Súd tu poukazuje na to, že doposiaľ nie je právoplatné rozhodnutie, ktorým by bola preukázaná krivá výpoveď spoluobvineného I.a. Opätovne súd zdôrazňuje objektívnu zodpovednosť štátu ako aj to, že nemožno vychádzať len z výpovede jednej osoby pri vedení trestného stíhania ale je nutné túto výpoveď mať potvrdenú ďalšími či už priamym alebo nepriamym dôkazom. Sám žalobca po vznesení obvinenia a v dobe, keď sa rozhodovalo o väzbe navrhoval na preukázanie svojej nevinu dôkazy, ktoré však vykonané neboli.

45. Kritéria pre určenie rozsahu náhrady škody sú obsiahnuté v § 17 a nasl. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Výnimočne zákon umožňuje okrem skutočnej škody a ušlého zisku poznať aj nemajetkovú ujmu v peniazoch. Je tomu tak vtedy, ak nemajetkovú ujmu možno uspokojiť inak a samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Určenie výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch je výška limitovaná ustanoveniami § 5 zákona č. 215/2006 Z. z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi. Pri uplatňovaní nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne preukázaný a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný.

46. Trestné konanie už len tým, že vnáša do života obvineného značnú neistotu, znamená pre neho významnú psychickú záťaž. Výrazne zasahuje do súkromného a osobného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti, a to aj vtedy, ak nie je stíhaný väzobne. Takýto zásah je potom citeľnejšie o to viac, ak je trestné konanie následne skončené oslobodzujúcim rozsudkom, kedy je konštatované, že skutok z ktorého bol jednotlivec obvinený a obžalovaný sa nestal, prípadne nebol trestným činom. Ak dochádza v takom konaní ešte k prieťahom, pochopiteľne pocity frustrácie môžu viesť k psychickému aj fyzickému poškodeniu takéhoto jednotlivca. Navyše tam, kde je v stávke osobný, rodinný a pracovný život, občianska časť a doterajšia bezúhonnosť, sú dôsledky o to závažnejšie a vedú niekedy k úplnej osobnej spoločenskej a profesijnej likvidácii príslušného človeka. Tu je všeobecný súd nútený zodpovedne prihliadnuť ku všetkým nepriaznivým následkom vyvolaným takýmto trestným konaním a zväžiť všetky jeho negatívne dopady, dotýkajúce sa najmä osobnostnej integrity konkrétneho poškodeného. Súd

potom s ohľadom na všetky jedinečné skutkové okolnosti takéhoto individuálneho prípadu určí výšku finančnej náhrady, pracuje tu vlastne so všeobecným právnym princípom primeranosti a posudzuje vec najmä v intenciách životného postavenia poškodeného pred a po zásahu chýbajúcich orgánov verejnej moci. Jedine také rozhodnutie prizerajúce ku všetkým kritériám, ktoré treba vziať do úvahy v kontexte daného prípadu, je potom možné považovať za spravodlivé a ústavne konformné. (viď I. US 2551/13 Ústavného súdu ČR publikované tiež: Jaroslav Krajčo - Občiansky zákonník pre prax str. 1850).

47. Súd pri stanovení firmy či výšky zadosťučinenia vychádzajú predovšetkým z povahy trestnej veci, tiež s dĺžky trestného stíhania a predovšetkým dopadov trestného stíhania do osobnostnej sféry poškodenej osoby. Forma a prípadná výška zadosťučinenia nesmie byť v rozpore vo všeobecne zdieľanou predstavou spravodlivosti. (viď 30 Cdo 2813/2011, R 122/2012 NS ČR).

48. Súd hodnotil výpoveď žalobcu ako aj svedkov G.. Z., R. N.Á., O. za hodnovernú a pravdivú, pričom tieto výpovede mali logický základ opierajúci sa o dej, ktorý sa udial. Svedecké výpovede a výpoveď žalobcu neboli v rozpore s listinným dôkazom - lekárskou správou, ba práve naopak boli v zhode.

49. Súd mal preukázané, že samotné zadržanie žalobcu, jeho obvinenie, väzobné stíhanie samotnú dĺžku trestného stíhania mali veľmi negatívny vplyv na jeho psychiku. Súd môže konštatovať s vysokou mierou pravdepodobnosti hraničiacou s určitosťou, že trestné stíhanie žalobcu spôsobilo u neho depresie, z ktorých sa doposiaľ lieči. Psychické ochorenie, ktoré sa u žalobcu prejavilo, krátko po prepustení z väzby o čom svedčí návšteva u lekára G.. Z. 6.7.2016 malo negatívny vplyv aj na rodinu žalobcu. Žalobca sa stal iným, čo sa prejavilo tým, že so svojou družkou málo komunikoval, nevenoval sa tak ako predtým svojmu dieťaťu a problém nastal aj v intímnej sfére spolužitia so svojou družkou. Žalobca bol zadržaný a vzatý do väzby, keď malo jeho dieťa 14 mesiacov. Započalo voči nemu konanie o prepustenie zo zamestnania - z policajného zboru, čo viedlo u neho k obavám ako o vlastnú existenciu tak o budúce zabezpečenie svojej rodiny. Č oša týka pracovného zaradenia žalobcu tak možno konštatovať, že mu nebola spôsobená ujma nakoľko v súčasnosti vykonáva funkciu zástupcu riaditeľa odboru kriminálnej polície KP PZ Trnava a od 1.2.2018 bol povýšený do hodnosti majora.

50. Svedkyňa N. - družka žalobcu taktiež veľmi negatívne pocítovala zadržanie žalobcu a jeho následné väzobné stíhanie. Mala v opatere 14 mesačné dieťa, sama bola v šoku a potrebovala pomoc, pričom svoju situáciu riešila presťahovaním sa k svojim rodičom. Po tom, čo bol žalobca z väzby prepustený pobaďala na ňom zmenu v správaní, čo sa prejavovalo tým, že stále študoval, dieťaťu a náležite nevenoval, málo sa žalobkyňou komunikoval. V súčasnej dobe vzťah žalobcu a svedkyne N. je vzťahom dvoch ľudí, ktorí obývajú spoločnú domácnosť, v ktorej vychovávajú spoločné dieťa. Situácia v rodine, ktorá bola zhodne charakterizovaná ako žalobcom tak svedkyňou má nesporne korene v trestnom stíhaní žalobcu.

51. Lekárskou správou ako aj výsluchom G.. Z. bolo potvrdené psychické ochorenie žalobcu, ktoré bolo diagnostikované dňa 6.7.2016, teda pár týždňov po prepustení z väzby, pričom príznaky musel žalobca pocíťovať už pred tým ako vyhľadal lekársku pomoc. Taktiež bolo preukázané, že toto ochorenie pretrváva a je liečené doposiaľ medikamentózne.

52. Zlý psychický stav žalobcu po prepustení z väzby, následnej dovolenke a nástupe do zamestnania potvrdil aj jeho priamy nadriadený E. O., ktorý uviedol: „vrátil sa mi pracovník nepoužiteľný“. Z tejto stručnej charakteristiky možno vyvodíť v akom psychickom stave sa vrátil z väzby žalobca a že návšteva psychiatra a ďalšia liečba bola opodstatnená.

53. Pri určení výšky nemajetkovej ujmy súd vychádzal aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR v obdobných veciach. V konaní 7Co 121/2012, kde NS SR dovolanie odmietol bolo priznaná nemajetková ujma za väzobné stíhanie policajta od 2.7.2003 do 26.9.2003 a 4,5 ročné trestné stíhanie vo výške 66 387,84 EUR. Pod spisovou značkou 6 MC do 12/2014 sa viedlo konanie, kde sa väzobné trestné stíhanie policajta od 2.7.2003 do 30.10.2003, ktoré bolo zastavené 18.1.2008 bola priznaná nemajetková ujma 20.000 EUR. V konaní 5M Cdo 4/2015 kde bol stíhaný sudca, bola priznaná nemajetková ujma 17.600 EUR. Za nezákonné uznesenie o vznesení obvinenia o väzba policajtky od 5.7.2003 do 26.9.2003 bolo priznaných 4350 EUR.

54. Žalobca si voči žalovanému uplatňoval aj náhradu škody 11905,60 EUR pričom v časti o zaplatenie 721,92 EUR žaloba bola vzatá späť. Žalobca si uplatňoval sumu 1036 EUR ako nárok na náhradu škody v podobe straty na zárobku na odmenách príslušníkov PZ, ktoré boli vyplatené v období máj 2016, október 2016, máj 2017.

55. Podľa § 48 ods. 1 písm. b) zák. č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov policajného zboru policajt má právo na služobný plat a platový postup v štátnej službe podľa tohto zákona. Podľa § 102 a) ods. 1 písm. a) b) zák. č. 73/1998 Z. z. policajtovi možno udeliť odmenu za kvalitné plnenie úloh a za vykonanie služobných úloh nad rozsah zverených činností alebo za splnenie mimoriadnej služobnej úlohy alebo významnej služobnej úlohy, alebo vopred určenej služobnej úlohy, prípadne jej ucelenej etapy.

56. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že udelenie odmeny je možnosťou a nie je na ňu právny nárok. Udelenie odmeny sa posudzuje podľa kritérií uvedených v § 102 a zák. č. 73/1998 Z. z. Udelenie odmeny je výlučne v kompetencii priameho nadriadeného. Žalobcovi bola vyplatená odmena aj v čase, keď sa viedlo proti nemu trestné stíhanie o čom svedčí výplata odmeny na mesiac október 2017. Priamy nadriadený žalobcu svedok O., ktorý bol na pojednávaní vypočutý uviedol, že z väzby sa mu vrátil nepoužiteľný pracovník, čím mal na mysli žalobcu. O stave žalobcu po návrate z väzby a potom, čo začal pracovať, svedčí aj vyjadrenie a lekárska správa G.. Z. - psychiatra, ktorý u žalobcu diagnostikoval depresívnu poruchu. Z týchto dvoch svedeckých výpovedí, ako aj zo samotného prednesu žalobcu vyplýva, že vzhľadom na jeho psychický stav nemohol dosahovať také pracovné výsledky, že by boli nad rámec jemu zverených úloh. Aj to bol zrejme dôvod neudelenia odmeny. Súd jeho psychickú ujmu traumou a prežitý šok však kompenzuje priznaným nemajetkovej ujmy. Z týchto dôvodov súd nepriznal žalobcovi ním uplatnený nárok na odmeny v sume 1036 EUR.

57. Súd priznal žalobcovi sumu 199 EUR, ktorú sumu vynaložil za vyšetrenie na polygrafe. Závery z polygrafu - detektoru lži naša trestnoprávna teória a prax neuznáva, hoci podľa oznámenia Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ zo dňa 18.4.2013 sp. zn. PPZ - KEU -520/2013 vykonáva KEU vyšetrenia na detektore lži a závery z neho je možné považovať za kriminalisticko - technický prostriedok, ktorý môže slúžiť na zameranie vyšetrovania za účelom vyhľadania, zistenia a vykonania dôkazov resp. môže potvrdiť alebo vyvrátiť fakty zistené v procese vyšetrovania. Podľa § 119 ods. 2 Trestného poriadku na dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Ďalej sa tu uvádzajú príkladno - dôkazné prostriedky. V teoreticko právnej rovine nie je vylúčený detektor lži ako dôkaz. Kriminalisticko expertízny ústav by predsa nevykonával činnosť, ktorá by reps. výsledky z nej neboli použité, nemali žiadnu váhu. Z vyššie uvedeného možno konštatovať, že nárok žalobcu na náhradu nákladov za vyšetrenie na polygrafe je dôvodné Uznesenie Okresnej prokuratúry Košice II. zo dňa 15.11.2017, ktorým bolo zastavené trestné stíhanie voči žalobcovi, hovorí aj o tom, že prokuratúra sa pri svojom rozhodovaní opiera aj o dôkazy predložené žalobcom.

58. Žalobca si uplatňuje sumu 74 EUR, 68,49 EUR, 20,06 EUR, 69,87 EUR za vyhotovenie fotokópií vyšetrovacieho spisu. Kópie vyšetrovacieho spisu bezpochyby potreboval ako pre seba, tak pre svojich advokátov, aby mohli byť v trestnom konaní účinne chránené záujmy žalobcu. Tento výdavok žalobcu je účelne vynaloženým výdavkom. Dôkazom o zaplatení fotokópií za vyhotovenie listín z vyšetrovacieho spisu sú paragón pripojené k spisu ako dôkazný prostriedok. Súd jednak akceptoval účelnosť vynaložených prostriedkov ako aj to, že tento náklad bol žalobcom dostatočne preukázaný.

59. Poplatok za vyhotovenie výpisu hovorov bol 100 EUR. Aj túto sumu súd akceptoval ako účelne vynaložené náklady. O tento výpis sa tiež opiera uznesenie ktorým bolo zastavené trestné stíhanie voči žalobcovi. Z týchto výpisov bolo dokázané, že sporné telefonáty zo služobnej linky žalobcu nemohli byť vykonané žalobcom, keďže v čase týchto hovorov sa nachádzal na iných miestach.

60. Taktiež suma 721,92 EUR ako poplatok za vypracovanie znaleckého posudku vo vzťahu k vierohodnosti žalobcu je bezsporu účelne vynaloženým nákladom. Okresná prokuratúra Košice II. vo svojom rozhodnutí, ktorým bolo zastavené trestné stíhanie žalobcu sa o tento posudok ako dôkaz opiera.

61. Suma 1916,26 Eur boli trovy konania JUDr. Merešša a suma 7700 EUR boli trovy konania JUDr. Csenkyho zastupovanie žalobcu v trestnom konaní. Už z výpovede svedkyne N. bolo zistené, že JUDr. Csenky ju podvečer po tom, čo bolo žalobca zaistený skontaktoval a povedal jej aby mu zbalila

veci, nakoľko žalobca je v cele predbežného zadržania. Právny zástupca JUDr. Csenky vystavoval potvrdenia o platbách prostredníctvom virtuálnej registračnej pokladnice. Nie je však možná špecifikácia osoby, od ktorej bola platba prijatá. Odmena za úkony advokátov bola v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Je samozrejme, že advokáti neposkytovali právne služby bezodplatne. Prehľad právnych úkonov poskytnutých žalobcovi zo strany JUDr. Csenkyho korešponduje s úkonmi v trestnom spise a jednotlivé úkony sú v súlade so sadzbami stanovenými vyhláškou. Úkony, ktoré si JUDr. Csenky vyúčtoval boli žalobcovi aj poskytnuté. Z týchto dôvodov bola náhrada trov priznaná žalobcovi tak ako bola žalobou uplatnená.

62. Podľa §-u 255 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Podľa §-u 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Najvyšší súd SR v uznesení z 23.2.2011 sp. zn. 5 M Cdo 7/2010 uviedol, že pri uplatnení nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je žalobca povinný v návrhu na začatie konania uviesť jeho požadovanú výšku. Z povahy tohto nároku však vyplýva, že presné stanovenie výšky plnenia je závislé vždy od úvahy súdu. Je preto spravodlivé, aby až súdom prisúdená výška plnenia (nie žalobcom v návrhu uplatnená) bola braná za základ pre výpočet jednotlivých trov konania vrátane tarifnej hodnoty pre učenie základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právne služby v prípade, že strana je zastúpená advokátom, lebo až vtedy je známa hodnota sporu. Predkladateľ v dôvodovej správe uviedol, že v sporovom konaní je kritérium procesného úspechu prvoradým kritériom posudzovania náhrady trov konania, čomu zodpovedá aj systematické začlenenie tohto ustanovenia. Podľa tohto kritéria môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, nie však v požadovanej výške. Ide o prípad, keď výška nároku závisí od úvahy súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie a to v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 CSP).

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 371 CSP žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť.

Podľa § 372 CSP v odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.